

ROZPORZĄDZENIE NR 6/2009

WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 24 marca 2009 r.

w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu

Pradoliny Warszawsko - Berlińskiej

Na podstawie art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880; z 2005 r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087; z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 oraz z 2008 Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237) zarządza się, co następuje:

§1.1. Wyznacza się Obszar Chronionego Krajobrazu Pradoliny Warszawsko -Berlińskiej zwany dalej „Obszarem”, położony na terenie gmin: Bolimów, Nieborów, Miasto Łowicz, Łowicz, Domaniewice, Bielawy, Bedlno, Krzyżanów, Piątek, Góra Świętej Małgorzaty, Kutno, Witonia, Miasto Łęczyca, Łęczyca, Wartkowice, Świnice Warckie, Grabów i Uniejów, zajmujący powierzchnię 36 650 ha.

2.Przedmiotem ochrony Obszaru jest zachowanie walorów przyrodniczych części pradoliny powstałej w okresie plejstoceńskim, łączącej dolinę Wisły z doliną Warty. Wyznaczony Obszar wchodzi w skład sieci obszarów chronionych i korytarzy ekologicznych.

3.Opis granic Obszaru określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4.Szczegółowy przebieg granic Obszaru przedstawia mapa w skali 1:100 000, stanowiąca załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§2. Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewoda Łódzki.

§3. Na terenie Obszaru, o którym mowa w § 1 wprowadza się następujące ustalenia dotyczące:

1. czynnej ochrony ekosystemów leśnych:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych;
- 2) sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych;
- 3) tworzenie i odtwarzanie stref ekotonowych, celem zwiększenia różnorodności biologicznej;
- 4) utrzymywanie i tworzenie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 5) zalesianie i zadrzewianie gruntów mało przydatnych do produkcji rolnej i nie przeznaczonych na inne cele, z wyłączeniem terenów, na których występują nieleśne siedliska przyrodnicze podlegające ochronie, siedliska gatunków roślin, grzybów i zwierząt związanych z ekosystemami nieleśnymi, a także miejsca pełniące funkcje punktów i ciągów widokowych na terenach o dużych wartościach krajobrazowych;
- 6) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, drzew dziuplastych, części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 7) zachowanie śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk, muraw kserotermicznych i piaszkowych oraz polan o wysokiej różnorodności biologicznej;
- 8) utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych dla zachowania siedlisk wilgotnych i bagiennych;
- 9) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;

10) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

2. czynnej ochrony innych ekosystemów lądowych:

- 1) przeciwdziałanie procesom zarastania łąk i pastwisk cennych ze względów przyrodniczych i krajobrazowych;
- 2) zachowanie śródpolnych torfowisk, obszarów wodno – błotnych, oczek wodnych wraz z pasem roślinności stanowiącej ich obudowę biologiczną oraz obszarów źródliskowych cieków;
- 3) kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez zachowanie mozaiki pól uprawnych, miedz, płatów wieloletnich ziołorośli, a także ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień i zakrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 4) utrzymywanie i zwiększanie powierzchni trwałych użytków zielonych;
- 5) prowadzenie zabiegów agrotechnicznych z uwzględnieniem wymogów zbiorowisk roślinnych i zasiedlających je gatunków fauny, zwłaszcza ptaków (odpowiednie terminy, częstość i techniki koszenia);
- 6) utrzymywanie poziomu wód gruntowych odpowiedniego dla zachowania różnorodności biologicznej;
- 7) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych;
- 8) zachowanie siedlisk chronionych i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;
- 9) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

3. czynnej ochrony ekosystemów wodnych:

- 1) zachowanie zbiorników wód powierzchniowych wraz z ich naturalną obudową biologiczną;

- 2) utrzymywanie i tworzenie stref buforowych wzdłuż cieków oraz wokół zbiorników wodnych, w tym starorzeczy i oczek wodnych, w postaci pasów szuwarów, zakrzewień i zadrzewień, jako naturalnej obudowy biologicznej, celem zwiększenia różnorodności biologicznej oraz ograniczenia spływu substancji biogennych;
- 3) prowadzenie prac regulacyjnych cieków w zakresie niezbędnym dla ochrony przeciwpowodziowej i w oparciu o zasady dobrej praktyki utrzymania rzek;
- 4) zwiększanie retencji wodnej, odtwarzania funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych;
- 5) zachowanie i odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne, celem zachowania dróg migracji gatunków;
- 6) działania na rzecz czynnej ochrony oraz reintrodukcji rzadkich i zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

§4.1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i

nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym, przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody Obszaru.
4. Zakaz, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 nie dotyczy, jeżeli wykonywanie racjonalnej gospodarki rolnej uniemożliwia przestrzeganie tego zakazu.

§5. Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach, na terenie, których położony jest Obszar.

§6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego¹.

Wojewoda Łódzki

Jolanta Chelmińska

¹ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniami: Wojewody Płockiego Nr 16/98 z dnia 27 kwietnia 1998 r. w sprawie dostosowania uchwały Nr 163/XXVI/88 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Płocku z dnia 09.06.1988 r. w sprawie ochrony krajobrazowej w województwie płockim do wymagań ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. Urz. Woj. Płockiego Nr 4/98, poz. 38 i Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 1999 r. Nr 28, poz. 137) w części dotyczącej obecnych granic województwa łódzkiego oraz Wojewody Skierniewickiego Nr 36 z dnia 28 lipca 1997 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Skierniewickiego Nr 18, poz. 113 i Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 1999 r. Nr 28, poz. 137). Na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880 z późn. zm.) tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zapisy rozporządzenia: Wojewody Płockiego Nr 16/98 z dnia 27 kwietnia 1998 r. w sprawie dostosowania uchwały Nr 163/XXVI/88 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Płocku z dnia 09.06.1988 r. w sprawie ochrony krajobrazowej w województwie płockim do wymagań ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. Urz. Woj. Płockiego Nr 4/98, poz. 38 i Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 1999 r. Nr 28, poz. 137) w części dotyczącej obecnych granic województwa łódzkiego oraz rozporządzenia Wojewody Skierniewickiego Nr 36 z dnia 28 lipca 1997 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Skierniewickiego Nr 18, poz. 113) w odniesieniu do obszarów gmin: Bolimów, Nieborów, Bielawy, Domaniewice i Łowicz, z tym, że na podstawie art. 153 tejże ustawy obszar chronionego krajobrazu utworzony przed dniem wejścia w życie ustawy stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu tej ustawy.

Załącznik nr 1

**do rozporządzenia Nr 6/2009 r. Wojewody Łódzkiego z
dnia 24 marca 2009 roku**

**w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego
Krajobrazu Pradoliny Warszawsko - Berlińskiej**

Opis granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Pradoliny Warszawsko – Berlińskiej

Opis przebiegu granicy Obszaru rozpoczyna się w punkcie styku granicy województw wielkopolskiego i łódzkiego oraz gminy Grabów, w miejscu przecięcia granicy przez Kanał Królewski. Od tego miejsca granica Obszaru biegnie na wschód wzdłuż Kanału Królewskiego, w odległości 30 m od jego północnego skraju do granicy gmin Grabów i Łęczycy. Stąd granica podąża na wschód północnym brzegiem rowu melioracyjnego (ca 450 m od południowego skraju drogi powiatowej relacji Błonie - Łęka - Leszno), dochodząc do drogi z miejscowości Bronno do miejscowości Łęka. Skręca na północ i idzie wschodnim jej skrajem ok. 100 m, po czym skręca ponownie na wschód i biegnie w odległości 450 m od południowego skraju wcześniej wspomnianej drogi Błonie – Łęka – Leszno i dochodzi do końca miejscowości Zawada. Od tego miejsca kieruje się na północ i po 250 m dochodzi do drogi z miejscowości Zawada do miejscowości Błonie. Skręca kierując się po raz kolejny na wschód i podąża w odległości 250 m od południowego skraju drogi Błonie – Topola Królewska. Przekracza linię kolejową relacji Łódź Widzew- Kutno, a następnie drogę krajową nr 1 relacji Gdańsk – Łódź – Bielsko Biała i biegnie dalej, w odległości 250 m od drogi krajowej nr 60 relacji Łęczycy – Kutno - Ostrów Mazowiecka. Po ok. 930 m od przecięcia drogi nr 1 granica dochodzi do drogi polnej i idzie dalej wspomnianą drogą na północ ok. 130 m, zbliżając się do

drogi powiatowej relacji Topola Królewska – Nędzrzew – Witonia na odległość 150 m. Zmienia kierunek na północno-wschodni i zmierza w odległości 150 m od południowego skraju wyżej wymienionej drogi Topola Królewska – Nędzrzew – Witonia do granicy gmin Łęczyca i Witonia. Zmienia kierunek na północny i idzie po granicy wspomnianych gmin do drogi powiatowej relacji Topola Królewska – Nędzrzew – Witonia, a dalej na północny wschód jej południowym skrajem do miejscowości Nędzrzew i zakreću wspomnianej drogi na północ w kierunku Witonii. Stąd granica Obszaru biegnie dalej skrajem drogi w kierunku północno-wschodnim, a następnie północnym przez wieś Gledzianówek i dochodzi do drogi ze wsi Nędzrzew do Gledzianowa. Skręca na wschód i idzie południowym skrajem tej drogi ok. 200 m, po czym skręca na północ i podąża dalej wschodnim jej skrajem ok. 190 m i dochodzi do drogi polnej. Wchodzi w tą drogę podążając na wschód, a po ok. 130 m na północ. Po ok. 1 900 m, na zakręcie drogi, zmienia kierunek na wschodni i po ok. 170 m dochodzi do cieku (dopływu Bzury) i granicy gmin Witonia i Kutno, a dalej wzdłuż granicy gmin Witonia i Kutno na północ do drogi Witonia – Strzegocin - Kuchary. Stąd biegnie w kierunku północno-wschodnim południowym skrajem wspomnianej drogi do miejscowości Strzegocin i skrzyżowania z drogą, Ktery - Strzegocin. Od tego miejsca skręca w kierunku południowo-wschodnim i podąża zachodnim skrajem drogi Strzegocin – Ktery do granicy gmin Kutno i Krzyżanów i dalej do miejscowości Ktery. W Kterach granica Obszaru skręca na wschód i biegnie południowym skrajem drogi Ktery -Młogoszyn do Młogoszyna. Z Młogoszyna granica podąża na wschód, w odległości 250 m od północnego brzegu koryta rzeki Bzury, przecinając po drodze trasę projektowanej autostrady A-1 dochodzi do drogi polnej Pęcławice – Łęki, którą podąża na północ do wsi Łęki. Przed zabudową miejscowości Łęki skręca na południowy wschód i idzie drogą polną ok. 120 m, następnie zmienia kierunek na północno-wschodni i idzie kolejną drogą polną. Po ok. 270 m kieruje się na północny zachód

podążając północnym skrajem drogi do wsi Łęki Kościelne ok. 920 m, a dalej zapleczem zabudowy do drogi powiatowej relacji Bedlno – Młogoszyn – Ktery. Skręca na północny wschód i biegnie wschodnim skrajem wspomnianej drogi do wsi Szewce Owsiane, przekraczając w miejscowości Morele granicę gmin Krzyżanów - Bedlno. We wsi Szewce Owsiane granica Obszaru kieruje się na wschód i idzie południowym skrajem wcześniej wymienionej drogi Bedlno - Młogoszyn - Ktery. (Na odcinku Łęki Kościelne – Szewce Owsiane granica OChK “Pradoliny Warszawsko – Berlińskiej” łączy się z OChK “Ochni – Głogowianki”.) Po ok. 600 m granica skręca na południowy wschód w drogę z miejscowości Szewce Nadolne do miejscowości Wola Kałkowa i kieruje się jej zachodnim skrajem przez miejscowości Mateuszew, Wiktorów, Eliaszew i Potok do miejscowości Orłów. Przed zabudową wsi Orłów skręca na południe i podąża drogą polną ok. 480 m dochodząc do rowu melioracyjnego. Skręca na wschód i idzie północnym skrajem rowu ok. 230 m, a dalej w odległości 60 m od południowego skraju drogi powiatowej nr 2717E relacji Dębsk – Zduny Kościelne, Wola Kałkowa, Szewce Nadolne dochodząc do drogi powiatowej nr 2736E relacji Grabów – Pniewo – Orłów – Walewice, przekracza ją i biegnie jej wschodnim skrajem na północ ok. 70 m i dochodzi ponownie do drogi powiatowej nr 2717E. Południowym skrajem tej drogi podąża na wschód przez miejscowości Kolonia Orłów i Wola Kałkowa do granicy gmin Bedlno i Bielawy (będącej zarazem granicą powiatów łowickiego i kutnowskiego), a dalej do miejscowości Sobota. Następnie granica Obszaru skręca w kierunku północnym i zmierza wschodnim skrajem drogi Sobota – Bąków do wsi Karpina. We wsi Karpina zmienia kierunek na południowo- wschodni i podąża południowym skrajem drogi z Karpiny przez miejscowość Leśniczówka do drogi relacji Sobota - Bogoria Górna. Przecina wspomnianą drogę i wzdłuż drogi polnej kieruje się najpierw na wschód, a następnie na południe i dochodzi do Sobockiej Wsi. Stąd granica kieruje się na wschód biegnąc południowym skrajem drogi Sobocka Wieś – Strugienice przez Sobocką wieś do granicy

gmin Bielawy i Zduny. Po dojściu do granicy tych gmin, granica Obszaru kieruje się ogólnie na południe, a następnie na wschód i dochodzi do styku granic Bielawy, Zduny i Łowicz. Dalej biegnie najpierw ogólnie w kierunku wschodnim, a dalej w północno zachodnim po granicy wspomnianych gmin, Zduny i Łowicz, przecinając w międzyczasie drogę krajową nr 2 relacji Świecko – Poznań - Konin – Warszawa – Siedlce – Terespol oraz linię kolejową Warszawa – Kunowice. Po ok. 3 350 m od przecięcia linii kolejowej skręca w kierunku północno-wschodnim, przecina rzekę Słudwię i idzie nadal ok. 190 m. po granicy gmin Zduny i Łowicz. Skręca w kierunku południowo-wschodnim, odchodzi od granicy gmin, przekracza mostek na rzece Nidzie, i idzie drogą polną dochodząc po ok. 500 m do kolejnej drogi polnej. Drogą tą biegnie ok. 60 m, po czym zmienia kierunek na południowo-wschodni i podąża po zapleczu zabudowy miejscowości Świeryż, w odległości 100 m od skraju drogi przechodzącej przez wieś i dochodzi do drogi prowadzącej ze Świeryża do Niedźwiady. Skręca i idzie zachodnim skrajem tej drogi ok. 200 m, dochodząc na odległość 100 m od drogi biegnącej przez wieś Niedźwiada. Zmienia kierunek na południowo-zachodni i idzie po zapleczu zabudowy miejscowości Niedźwiada, w odległości 100 m od zachodniego skraju drogi prowadzącej przez wieś, przecina linię kolejową i dochodzi do drogi krajowej nr 2. Przecina tą drogę i podąża jej południowym skrajem do granicy gminy Łowicz i miasta Łowicz. Po przecięciu granic miasta, granica Obszaru podąża przez ok. 840 m południowym skrajem ulicy Poznańskiej, skręca na południowy zachód i wzdłuż cieku biegnie w kierunku doliny rzeki Bzury. Po ok. 400 m kieruje się na południowy wschód i idzie północnym skrajem łąk w dolinie rzeki Bzury. Dochodzi do ulicy Zamkowej (drogi krajowej nr 14) i biegnie dalej zachodnim jej skrajem na południe ok. 100 m. Skręca na wschód, przecina ulicę Zamkową i podąża ok. 580 m wzdłuż południowej linii nasypu drogi na wale i dochodzi do rowu melioracyjnego. Zmierza dalej na wschód wzdłuż rowu melioracyjnego ok. 135 m i dochodzi do ogrodzenia

ujęcia wody. Dalej idzie po granicy ujęcia wody i dochodzi ponownie do rowu melioracyjnego, wzdłuż którego podąża na wschód i dochodzi do ulicy Mostowej. Zachodnim skrajem ulicy Mostowej zdąża na południe ok. 40 m. Skręca na północny wschód, przecina ulicę Mostową i biegnie wzdłuż naturalnej skarpy rzeki Bzury, a zarazem ogrodzenia Zakładu Energetycznego i dochodzi do linii kolejowej, którą przecina. Dalej granica idzie wschodnim skrajem terenów kolejowych na północny zachód ok. 100 m i dochodzi do krawędzi skarpy doliny Bzury. Zmienia kierunek na wschodni i biegnie krawędzią skarpy rzeki Bzury ok. 150 m do zakrętu ulicy Nadburzańskiej. Dalej kieruje się na wschód południowym skrajem ulicy Nadburzańskiej ok. 540 m do granicy zwartej zabudowy. Przed zabudową skręca na południe, a następnie na wschód i podąża zapleczem zabudowy w odległości 80 m od skraju ulicy Nadburzańskiej, a po przecięciu ulicy Warszawskiej po zapleczu ulicy Nadburzańskiej Dolnej, w odległości 100 m od jej południowego skraju. Po ok. 780 m skręca na północ, dochodzi do ulicy Nadburzańskiej Dolnej i południowym skrajem tej ulicy dochodzi do granicy administracyjnej miasta Łowicza i gminy Łowicz. Następnie jeszcze przez ok. 100 m biegnie na wschód wzdłuż polnej drogi, po czym skręca na północ, podążając wzdłuż drogi do Popowa dochodzi na odległość 150 m od drogi krajowej nr 2. Od tego miejsca kieruje się na północny wschód, biegnąc ok. 1 400 m w odległości 150 m od południowego skraju drogi krajowej Nr 2 relacji Świecko – Poznań – Konin – Warszawa – Siedlce – Terespol i dochodzi na odległość 100 m od drogi powiatowej nr 2721E. Skręca na południe, a po ok. 150 m na północny wschód i podąża po zapleczu zabudowy miejscowości Zabostów Mały i Zabostów Duży, w odległości 100 m od południowego skraju drogi powiatowej 2721E dochodząc do granicy gmin Łowicz i Nieborów.. Po przecięciu granicy gmin, granica Obszaru idzie nadal w odległości 100 m od południowego skraju drogi prowadzącej przez Kompinę i Patoki w kierunku północno-wschodnim do drogi z Nieborowa do Kompiny. Skręca na północ i idzie wschodnim skrajem

tej drogi dochodząc do południowego skraju drogi powiatowej nr 2721E prowadzącej przez Kompinę i Patoki i idzie dalej na północny wschód południowym skrajem tej drogi do granicy województw łódzkiego i mazowieckiego. Następnie granica Obszaru i idzie wzdłuż granicy tychże województw ogólnie w kierunku wschodnim i dochodzi do ciekującego się na północ od miejscowości Nowe Kęszyce. Skręca na południe i wzdłuż tego ciekującego, a następnie drogą polną podąża do Nowych Kęszyc. Dalej granica Obszaru idzie na północny wschód południowym skrajem drogi biegnącej przez Kęszyce Nowe, a następnie na południowy wschód zachodnim skrajem drogi prowadzącej przez Kęszyce Wieś, przecinając po drodze linię kolejową Warszawa – Łowicz i dochodzi do drogi prowadzącej przez Ziąbki. Od tego miejsca kieruje się zachodnim skrajem drogi przez Ziąbki i dochodzi do drogi wojewódzkiej Nr 705 relacji Sochaczew – Skierniewice, której zachodnim skrajem idzie dalej na południe przez Bolimowską Wieś do Krasnowa. W Krasnowie przecina drogę wojewódzką, skręca na wschód i podąża południowym jej skrajem ok. 120 m dochodząc do rozgałęzienia dróg, następnie wchodzi w drogę powiatową nr 1326E, relacji Bolimów – Miedniewice przez Krasnów, której południowym skrajem dochodzi do granicy województw łódzkiego i mazowieckiego. Skręca na południe, a następnie na zachód i podąża granicą w/w województw do punktu styku z granicą Bolimowskiego Parku Krajobrazowego. Przecina trasę A-2, skręca na zachód i biegnie wzdłuż północnej granicy Parku, a jednocześnie południowym skrajem A-2 przez Joachimów Mogiły, Ziemiary, Wólkę Łasiecką do skraju lasów państwowych oddz. 59. Następnie skręca na północ i kieruje się wzdłuż wschodniej granicy Bolimowskiego Parku Krajobrazowego do drogi Nieborów – Piaski, której południowym skrajem zmierza dalej na północny zachód do Nieborowa, gdzie dochodzi do drogi Nieborów – Bolimów (zwanej “Aleją lipową”), skręca na wschód i idzie południowym skrajem tej drogi do Bolimowa. Od tego miejsca zmienia kierunek na północno-zachodni i biegnie

wschodnim skrajem drogi Bolimów – Sierzchów przez miejscowości Sokołów i Jasionna i dochodzi do stacji kolejowej Jasionna Łowicka i linii kolejowej Warszawa – Łowicz. Skręca na południowy zachód i biegnie wzdłuż północnego skraju terenów kolejowych. Dociera do drogi Jasionna – Mysłaków i podąża wzdłuż jej północnego, a następnie zachodniego skraju przez miejscowości Bednary, Janowice, Mysłaków do drogi krajowej Nr 70 relacji Łowicz – Skierniewice – Huta Zawadzka. W Mysłakowie-Dąbrówce granica Obszaru skręca w drogę krajową i biegnąc na południowy wschód wzdłuż jej południowo-zachodniego skraju dociera ponownie do granicy Bolimowskiego Parku Krajobrazowego i kompleksu leśnego lasów państwowych. Skręca na południe i idzie wzdłuż zachodniej granicy Parku aż do drogi polnej prowadzącej do miejscowości Dzierzgów (na północ od projektowanej trasy autostrady A-2), gdzie skręca na południowy zachód i podąża wzdłuż niej do drogi z Dzierzgowa do stacji kolejowej Bobrowniki, przecinając wcześniej drogę z Arkadii do Dzierzgowa. Następnie skręca na północny zachód w drogę w kierunku stacji kolejowej Bobrowniki, a po ok. 680 m w kierunku południowo-zachodnim w drogę polną prowadzącą przez miejscowość Bagna, by po dalszych ok. 540 m dotrzeć do linii kolejowej Łowicz – Skierniewice. Po dojściu do linii kolejowej granica zmienia kierunek i idzie na północ wzdłuż wschodniego skraju terenów kolejowych, i dochodzi do granicy gmin Nieborów i Łowicz a dalej po granicy tych gmin do granicy administracyjnej miasta Łowicza. Dalej podąża po granicy miasta Łowicza i gminy Nieborów na północ i dochodzi do krawędzi doliny Bzury. Skręca na zachód i skrajem doliny dochodzi do granicy ogródków działkowych. Od tego miejsca kieruje się na południowy zachód i idzie przez ok. 340 m, następnie na zachód ok. 100 m i dalej na północny wschód ok. 250 m, po czym skręca na północny zachód i podąża w odległości 100 m od skraju ulicy Konopnickiej do drogi krajowej Nr 70 relacji Łowicz – Skierniewice – Huta Zawadzka, którą przekracza. Następnie granica skręca na zachód i podąża wzdłuż wału

przeciwpowodziowego, docierając do ciek. Dalej podąża wzdłuż ciek w kierunku zachodnim, przecina drogę krajową nr 14, i idzie dalej wzdłuż ciek dochodząc do drogi polnej i drogą tą, utrzymując nadal kierunek zachodni dociera do granicy administracyjnej miasta Łowicza i gminy Łowicz. Następnie wzdłuż tej granicy biegnie ok. 150 m na południe, po czym skręca w kierunku zachodnim i idzie ok. 700 m w linii prostej przez łąki, docierając do drogi polnej w rejonie miejscowości Podbielnia. Stąd granica biegnie na południowy zachód drogą polną i po ok. 820 m dochodzi do drogi wojewódzkiej Nr 703 relacji Poddębice – Gostków – Łęczycza – Piątek – Łowicz, w miejscu skrzyżowania z drogą do Otolic. Skręca na zachód i zdąża północnym skrajem drogi wojewódzkiej do skrzyżowania z drogą Ostrów - Mystkowice, w którą skręca i biegnie ogólnie na zachód jej północnym skrajem przez Ostrów i Bocheń do Mystkowic. W odległości ok. 2 050 m od drogi Guźnia – Bocheń zmienia kierunek na południowy i idzie wzdłuż drogi polnej dochodząc po ok. 990 m ponownie do drogi wojewódzkiej Nr 703. Drogą tą kieruje się na wschód biegnąc jej południowym skrajem do skrzyżowania z drogą Bocheń – Guźnia, skręca we wspomnianą drogę na południe w kierunku wsi Guźnia. Po ok. 1 190 m granica skręca na zachód w drogę polną i południowym skrajem kompleksu leśnego dochodzi do granicy gmin Łowicz i Domaniewice. Skręca na południowy zachód w drogę polną i biegnie ok. 520 m zachodnim skrajem tej drogi. Następnie kieruje się na południowy wschód, idąc drogą wzdłuż ciek Bobrówka i dociera do północnego skraju Jeziora Rydwan. Stąd kieruje się na północny wschód i wzdłuż drogi Lisiewice Duże – Guźnia dochodzi do granicy gmin Domaniewice i Łowicz, a dalej do drogi Guźnia – Nowe Grudze. Skręca na południowy wschód i biegnie południowym skrajem wspomnianej drogi do skrzyżowania z drogą krajową Nr 14 relacji Łowicz – Stryków – Łódź – Sieradz - Walichnowy. Od tego miejsca granica kieruje się na południowy zachód wzdłuż północnego skraju drogi krajowej nr 14 do skrzyżowania z linią kolejową relacji Łowicz – Łódź. Dalej podąża północnym skrajem terenów

kolejowych do skrzyżowania z drogą relacji Łyszkowice – Chruślin – Urzecze, skąd kieruje się na północny zachód i podąża wzdłuż wschodniego skraju tej drogi do wsi Lisiewice Duże. Następnie granica zmienia kierunek na zachodni i zmierza drogą przez w/w wieś, dochodząc do granicy gmin Domaniewice i Bielawy. Dalej biegnie ok. 230 m wzdłuż granicy wspomnianych gmin na północ, po czym skręca na zachód i idzie wzdłuż granicy kompleksu leśnego, dociera do ciek, gdzie skręca na południe i biegnąc wzdłuż niego dochodzi do drogi polnej i granicy gmin Domaniewice i Bielawy. Po przebiegu ok. 400 m w kierunku zachodnim granica skręca na południe i biegnie wzdłuż zachodniego skraju drogi Traby – Skaratki. Za wsią Skaratki pod Las skręca na zachód w drogę polną i zdąża południowym skrajem “Lasu Sapskiego” do granicy gmin Domaniewice i Głowno. Dalej granica Obszaru kieruje się na północ biegnąc po granicy gmin Domaniewice i Głowno i po ok. 320 m dochodzi do granicy gminy Bielawy. Od tego miejsca granica Obszaru biegnie na zachód po granicy gmin Bielawy i Głowno do wsi Skubiki, gdzie skręca w kierunku północno-zachodnim i idzie wzdłuż drogi ze Skubik do Waliszewa Dworskiego przez Stary Waliszew. Następnie kieruje się na północ drogą Gosławice -Brzozów, którą dociera do drogi wojewódzkiej Nr 703 relacji Poddębice – Gostków – Łęczycyca – Piątek – Łowicz, i jej południowym skrajem podąża ok. 1 400 m w kierunku zachodnim, po czym kieruje się na północ biegnąc zachodnim skrajem “Lasu Mrodzkiego”. Po ok. 700 m skręca na północny zachód i drogą polną dochodzi do południowego skraju drogi Drogusza - Emilianów. Tutaj skręca na północny wschód w w/w drogę i biegnie przez Stenin do Emilianowa i dalej północnym skrajem “Lasu Mrodzkiego” do skrzyżowania z drogą Mroga – Łazinek, gdzie skręca na północny zachód i podąża wzdłuż jej północnego skraju do miejscowości Łazinek. Stąd kieruje się na południowy zachód, a następnie na południe drogą do Łazina. Po ok. 2 130 m zmienia kierunek na zachodni zdążając ok. 240 m polną drogą i dociera do skraju parku podworskiego w dolinie ciek, w miejscowości Donośnik.

Dalej granica idzie ok. 100 m na południe, następnie ok. 170 m na zachód i ok. 80 m na północ po granicy parku, po czym skręca na zachód i dochodzi do rzeki Donośnik i granicy gmin Bielawy i Piątek. Następnie granica Obszaru biegnie na północ wzdłuż granicy w/w gmin do miejscowości Jankówek. W Jankówku zmienia kierunek na zachodni i drogą do Rogaszyna dochodzi do drogi wojewódzkiej Nr 702 relacji Kutno – Piątek - Zgierz, gdzie skręca na południe i zachodnim skrajem tejże drogi biegnie do wsi Michałówka. (Od Łazina do Michałówki granica OChK “Pradoliny Warszawsko – Berlińskiej” łączy się z OChK “Sokolnicko-Piątkowskim”.) Od Michałówki granica kieruje się na zachód i idzie północnym skrajem drogi Michałówka – Goślub do Goślubia. W miejscowości Goślub granica Obszaru skręca na południowy zachód i drogą polną (na południe od stawu Ciemierzyn) biegnie do Nowego Balkowa i dalej do granicy gmin Piątek i Góra Św. Małgorzaty. Dalej idzie wzdłuż tejże granicy ok. 400 m w kierunku północnym i dochodzi do kanału. Skręca na zachód i podąża wzdłuż południowego brzegu kanału dochodząc do drogi prowadzącej z Góry św Małgorzaty przez Orszewice do miejscowości Kuchary Kolonia. Po przecięciu w/w drogi biegnie dalej skrajem kanału ok. 3 080 m, a dalej skrajem łąk do rzeki Bzury. Przekracza rzekę Bzurę i idzie dalej na zachód po zapleczu zabudowy, w odległości 150 m od skraju drogi Poddebice - Łęczyca – Piątek - Łowicz i dochodzi do granicy gminy Góra św. Małgorzaty i miasta Łęczyca. Dalej podąża na północ wzdłuż granicy w/w jednostek administracyjnych. Po ok. 250 m skręca na zachód, biegnąc wzdłuż kanału do mostu i skraju ulicy Ogrodowej, a następnie przez ok. 120 m północnym skrajem wspomnianej ulicy do drogi krajowej Nr 1 relacji Gdańsk – Toruń – Łódź – Piotrków Trybunalski – Częstochowa – Tychy – Bielsko Biała - Cieszyn i następnie jej wschodnim skrajem, przez ok. 200 m na północny zachód. Dalej granica skręca na zachód i biegnie południowym skrajem łąk, przecinając po drodze linię kolejową Łódź – Kutno, dochodzi do granicy administracyjnej miasta Łęczyca i gminy Łęczyca. Dalej idzie ok. 680 m

wzdłuż ciekę na zachód, po czym skręca na południe w drogę polną z Wilczkowic Dolnych, którą biegnie ok. 300 m. Skręca na zachód i idzie w odległości 150 m od drogi Leszcze – Wichrówek ok. 3 350 m dochodząc do końca wsi Wichrówek. Dalej granica Obszaru idzie po granicy łąk ok. 770 m w kierunku ogólnie południowo-zachodnim i dochodzi do rowu melioracyjnego. Skręca na zachód i idzie wzdłuż rowu ok. 415 m, przecinając po drodze rzekę Gnidę (Zian). Dalej zmierza w kierunku, najpierw północnym, a następnie północno zachodnim, w odległości 100 m od zachodniego brzegu rzeki Gnidy. Po ok. 1 600 m zmienia kierunek na zachodni i zdąża skrajem łąk ok. 1 900 m do drogi z miejscowości Bronno do miejscowości Łęka. Skręca na południe i idzie zachodnim skrajem wymienionej drogi ok. 100 m, dochodząc na odległość 80 m od drogi przez miejscowości Bronno i Liszki. Wzdłuż tej drogi podąża na zachód ok. 1 500, w odległości 80 m od jej północnego skraju i dochodzi do drogi do Prusinowic. Skręca w tą drogę na południe i idzie nią ok. 195 m dochodząc do rowu. Zmienia kierunek i podąża wzdłuż rowu najpierw na zachód, a następnie na południe ok. 1 020 m do zakrętu rowu. Od zakrętu rowu idzie w odległości 60 m od drogi przez miejscowość Stara Wieś, a następnie po zapleczu zabudowy i dochodzi po ok. 310 m do drogi do Prusinowic. Skręca w tą drogę na wschód, a po ok. 50 m na południe i idzie w odległości 60 m od drogi z Prusinowic do Borowa. Po ok. 1 150 m dochodzi do rowu melioracyjnego. Zmienia kierunek na zachodni i idzie wzdłuż rowu ok. 60 m, a następnie na południe również wzdłuż rowu ok. 310 m. Tu granica po raz kolejny kieruje się na zachód skrajem łąk i dochodzi na odległość 60 m od drogi przez miejscowość Borów. Dalej podąża na południe w odległości 60 m od wspomnianej drogi i dochodzi do granicy gmin Łęczycza – Świnice Warckie. Granicą tych gmin kieruje się najpierw na wschód, a następnie na południe i dochodzi do drogi powiatowej Łęcznica Mała – Władysławów - Świnice Warckie. Drogą tą podąża na północny zachód i po ok. 760 m osiąga zaplecze zabudowy wsi Podłęże. Zmienia kierunek na południowy i idzie w

odległości 80 m od zachodniego skraju drogi przez wieś Podłęże i dochodzi do granicy gmin Świnice Warckie i Łęczycza. Dalej kieruje się granicą tych gmin ogólnie na południe i dochodzi do styku granic gmin Łęczycza, Świnice Warckie i Wartkowice. Dalej podąża na południe po granicy gmin Łęczycza - Wartkowice i dochodzi do drogi z Drozdowa, przez Kolonię Borek do Pełczysk, na skraju kompleksu leśnego "Pełczyska" Droga tą kieruje się na zachód i po ok. 590 m dochodzi do kanału. Od tego miejsca kieruje się na południe wschodnim brzegiem kanału i dochodzi do autostrady A2. Skręca na zachód i zmierza jej północnym skrajem przez ok. 2 400 m. W rejonie miejscowości Zawada skręca w drogę polną, którą biegnie ok. 460 m na północ, a następnie ok. 530 m na wschód i dociera do miejscowości Pauzew. W Pauzewie skręca w kierunku północnym wzdłuż drogi polnej, dochodzi do granicy gmin Wartkowice i Świnice Warckie, przecina ją i biegnie drogą w kierunku północnym ok. 470 m, dochodząc do drogi polnej, którą kieruje się na północny wschód. Przecina drogę z miejscowości Drozdów do miejscowości Borek, zmienia kierunek na północno-zachodni i idzie wschodnim skrajem tej drogi ok. 150 m, dochodzi do drogi polnej i idzie tą drogą na północ dochodząc do drogi Drozdów – Parski. Wschodnim skrajem tej drogi podąża na północny wschód ok. 1 350 m. Odchodzi od tej drogi kierując się na wschód i dochodzi do podnóża wału przeciwpowodziowego. Zmienia kierunek na północno – wschodni i idzie u podnóża wału do drogi z miejscowości Piaski do miejscowości Leźnica Mała. Przecina drogę i biegnie po zapleczu zabudowy wsi Parski (w odległości ok. 100 m od wschodniego skraju drogi przez wieś) dochodząc do Kanału Zbylczyckiego i dalej wzdłuż niego na północny zachód do drogi z Miecanek do Strachowa przez Kosew Mały. Skręca na południe w tą drogę i po ok. 190 m skręca na zachód 130 m by skrócić ponownie na południe, biegnąc po zapleczu zabudowy wsi Kosew Mały w odległości 130 m od zachodniego skraju drogi przez wieś, dociera do drogi z Kosewa Małego do Grodziska. Następnie skręca na zachód i biegnie północnym skrajem wcześniej

wymienionej drogi przez miejscowość Strachów do drogi Władysławów – Bielawy – Podgórze, której północnym skrajem zdaża do Grodziska. Za Grodziskiem skręca na południe w drogę przez miejscowości Holendry i Gusin dochodząc do skraju lasu. Skąd biegnie na zachód drogą polną ok. 190 m, następnie skręca na południowy zachód, a następnie na zachód biegnąc drogą wzdłuż południowego skraju kompleksu leśnego i dochodzi do drogi Świnice Warckie – Zbylczyce. Przecina ją i kieruje się dalej na zachód, a następnie na północ skrajem lasu do drogi Polusin – Podgórze i południowym skrajem tej drogi dochodzi do drogi Świnice Warckie – Zbylczyce. Wschodnim skrajem tej drogi kieruje się na północ i dochodzi na odległość 150 m od drogi Zbylczyce – Kaznów – Chorzeplin, skręca na zachód i idzie po zapleczu zabudowy wsi Zbylczyce i Kaznów, w odległości 150 m od skraju drogi przechodzącej przez te miejscowości i dochodzi do drogi prowadzącej do Chorzeplina (przecinając przed Chorzeplinem linię kolejową relacji Śląsk – Gdynia). Po przekroczeniu linii kolejowej granica Obszaru kieruje się na zachód biegnie w odległości ok. 130 m od północnego skraju drogi przez wieś Chorzeplin. Po ok. 900 m skręca na południe dociera do drogi przechodzącej przez Chorzeplin, przekracza ją, i biegnie wzdłuż polnej drogi dalsze 130m, po czym skręca na wschód i podąża po zapleczu zabudowy wsi Chorzeplin w odległości 130 m od skraju drogi przez wieś dochodząc do drogi Chorzeplin-Chwalborzyce. Skręca na południe, idąc wzdłuż zachodniego skraju drogi Chorzeplin – Chwalborzyce do Chwalborzyc. We wsi Chwalborzyce granica Obszaru najpierw skręca na wschód drogą z Chwalborzyc do Polusina, a po ok. 170 m na południe i idzie drogą z Chwalborzyc do Kozanek Podleśnych dochodząc do drogi Świnice Warckie – Kolonia Roźniatów. Dalej granica Obszaru biegnie północnym skrajem tej drogi na zachód, przecina granicę gmin Świnice Warckie – Uniejów i dochodzi do autostrady A2. Dalej biegnie wzdłuż autostrady A2 w kierunku północno – zachodnim do granicy gmin Uniejów – Świnice Warckie, a jednocześnie granicy województw łódzkiego i wielkopolskiego. (Od Roźniatowa do

Sachalina OChK “Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej” łączy się z “Nadwarciańskim” OChK). Zmienia kierunek na południowo wschodni i idzie granicą wspomnianych gmin ok. 1 600 m i dochodzi do rowu melioracyjnego. Idzie dalej wzdłuż rowu na północ, a następnie ogólnie na wschód po granicy łąk do drogi Wielenin – Chwalborzyce – Domanin. Przecina ją i idzie dalej w kierunku wschodnim 80m, po czym skręca w kierunku północno - zachodnim i idzie w odległości 80 m od skraju drogi przez miejscowość Chwalborzyce i dochodzi do granicy województw łódzkiego i wielkopolskiego. Stąd granica Obszaru kieruje się na północny wschód wzdłuż granicy województw aż do miejscowości przecięcia z Kanałem Królewskim na terenie gminy Grabów, skąd rozpoczęto opis granic Obszaru.

UZASADNIENIE

Obszar chronionego krajobrazu jest to jedna z form ochrony przyrody przewidziana przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880; z 2005 r. Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087; z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286; oraz z 2008 Nr 154, poz. 958, Nr 199, poz. 1227, Nr 201, poz. 1237)

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ww. ustawy, obszary chronionego krajobrazu obejmują tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych.

Projektowany Obszar Chronionego Krajobrazu Pradoliny Warszawsko - Berlińskiej wyznacza się na bazie już istniejących Obszarów Chronionego Krajobrazu:

- Bolimowsko Radziejowickiego z doliną środkowej Rawki (dot. gm. Bolimów, Nieborów) oraz Doliny Bzury (gm. Bielawy, Domaniewice, Zduny, Łowicz), które wyznaczył Wojewoda Skierniewicki rozporządzeniem Nr 36 z dnia 28 lipca 1996 r. (Dz. Urz. Woj. Skierniewickiego Nr 18, poz. 113),
- Pradolina Warszawsko Berlińska – rozporządzenie Nr 16/98 Wojewody Płockiego z dnia 27 kwietnia 1998 r. w sprawie dostosowania uchwały Nr 163/XXV/88 wojewódzkiej Rady Narodowej w Płocku w sprawie ochrony krajobrazu w województwie płockim do wymagań ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (gm: Łęczyca, Witonia, Góra Św. Małgorzaty, Krzyżanów, Piątek, Bedlno, m. Łęczyca).

W celu uzyskania ciągłości obszarów chronionych, postanowiono dodatkowo objąć ochroną część Pradoliny na wschód od Łowicza do granicy z województwem mazowieckim oraz w zachodniej części - obszary położone na terenie gmin: Wartkowice, Świnice Warckie, Grabów i Uniejów.

Wyznaczenie przedmiotowego Obszaru wynika z konieczności uporządkowania istniejącego systemu obszarów chronionych w związku z obowiązującym układem administracyjnym kraju, jak również dostosowania treści rozporządzenia pod względem merytorycznym i formalnym do aktualnych norm prawnych.

Tworzenie spójnego systemu obszarów chronionego krajobrazu zostało uwzględnione w planie przestrzennego zagospodarowania województwa łódzkiego – uchwała Nr XLV/524/2002 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 9 lipca 2002 r. (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 249, poz. 3166).

Projekt rozporządzenia Wojewody Łódzkiego w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej spełniający wymogi art. 23 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody, przekazany został w trybie art. 23 ust. 3 do uzgodnienia właściwym miejscowo radom gmin.

W trakcie procedury uzgadniania, Rady Gmin wyrażały swoje propozycje i uwagi dotyczące, m.in. przebiegu granic, wprowadzenia zakazów i odstępstw od nich. Ich uwzględnienie było warunkiem uzgodnienia projektu rozporządzenia.

W efekcie, usunięto zakaz “lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej”, wym. w art. 24 ust. 1 pkt 8 ustawy o ochronie przyrody.

Wprowadzono również odstępstwa od zakazów:

- w § 3 ust. 3 - Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody Obszaru,
- w § 3 ust. 4 - Zakaz o którym mowa w ust. 1 pkt 3 nie dotyczy, jeżeli wykonywanie racjonalnej gospodarki rolnej uniemożliwia przestrzeganie tego zakazu.

Projekt rozporządzenia Wojewody Łódzkiego w sprawie wyznaczenia

Obszaru Chronionego Krajobrazu Pradoliny Warszawsko - Berlińskiej został uzgodniony przez następujące rady gmin:

RG Bolimów - uchwała Nr XII/88/07 z dn. 29.11.2007, RG Nieborów - uchwała Nr XIX/79/07 z dn. 12.12.2007 r., RM w Łowiczu - uchwała Nr XVIII/168/2007 z dn. 5.12.2007 , RG w Łowiczu - uchwała Nr XVIII/108/08 z dn. 30.06.2008, RG Domaniewice - uchwała Nr XII/83/07 z dn. 14.12.2007 . RG Bielawy - uchwała Nr XVI/71/2007 z dn. 5.12.2007, RG Krzyżanów - uchwała Nr V/36/07 z dn.27.04.2007, RG Piątek - uchwała Nr V/27/07 z dn. 24.01.2007 , RG w Górze Św. Małgorzaty - uchwała Nr 79/XVIII/2008 z dnia 24 września 2008 r., RG Kutno - uchwała Nr V/36/2007 z dn. 28.03.2007, RG Witonia - uchwała Nr V/18/07 z dn.25.01.2007 , RG w Łęczycy - uchwała Nr XI/55/2007 z dn. 23.08.2007 , RM Łęczycy - uchwała Nr XVIII/147/2007 z dn. 20.12.2007 , RG Wartkowice - uchwała Nr XVII/94/07 z dn. 17.12.2007, RG Świnice Warckie - uchwała Nr XII/78/07 z dn. 3.12.2007, RG Grabów - uchwała Nr XIX/96/08 z dn. 28.V.2008 r. Uchwały nie podjęła Rada Gminy Bedlno (projekt rozporządzenia do UG dostarczono dnia 2.01.2007 r. , przekazano zweryfikowany projekt rozporządzenia, uwzględniający uwagi radnych, wątpliwości wyjaśniano telefonicznie i pisemnie, drogą e-mail oraz na XVI Sesji Rady Gminy w dniu 13.08.2009 r.).

Ponieważ Rada Gminy nie wyraziła swojego stanowiska w formie stosownej uchwały, w ustawowym terminie 30 dni, należy przyjąć na podstawie art. 89 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), iż projekt został uzgodniony. Skorzystanie z tego przepisu zaproponował przedstawiciel UM Uniejów, w związku z nie podjęciem uchwały przez Radę Miasta Uniejów (projekt rozporządzenia do UM Uniejów wpłynął dnia 19 listopada 2007 r.).

Projekt rozporządzenia Wojewody Łódzkiego w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pradoliny Warszawsko - Berlińskiej, na podstawie art. 97 ust 3 pkt 1, został przekazany Wojewódzkiej Radzie Ochrony Przyrody w Łodzi i uzyskał pozytywną opinię na posiedzeniu w dniu 5 listopada 2008 r.